

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ОТНОСНО НЯКОИ
ПРОБЛЕМИ НА
СЪВРЕМЕННАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

chitanka.info

Съвременният гражданин се нуждае от някои необходими предмети.

На първо място от гардероб.

Купува си гардероба човекът, отваря го и слага в него това, което си иска. Негов си е гардеробът, ще си го пълни с каквото си ще. Ако иска, и въглища може да сложи в него.

След гардероба гражданинът си купува хладилник. Отваря го и по вкус нарежда на рафтчетата луканка, свинско или краставички и сливова. Каквото си ще, това си слага. Негов си е хладилникът. Никой не може да му каже:

— Не си прав. Защо сложи свинско?

Но ето че същият този гражданин се напъва, бърка се по-дълбоко и си купува телевизор. Скъп телевизор. Голям екран. И го пуска. И започва да мига. И веднага дига телефона и се обажда на директора на телевизията:

— Ало, ей, директоре! Абе какво правите вие там бе? Че хич може ли по *моя* телевизор да гледам такава програма? Че аз затова ли пари дадох, да гледам щуротии, дете хич и не ми ги побира главата?

И крещи човекът, и си иска парите.

Така де. От къде на къде? Нали предметите трябва да служат на този, който ги е купил. Ето гардероба например. Напълнил си го гражданинът с шишарки. Така решил, така направил. А в хладилника сложил съчки. Защо, от къде на къде — това си е негова работа. Той си решил така, негов си е хладилникът, ако иска и щиглеци, и кенгурута ще сложи в него.

А ето че в телевизора не може да напъха нищо по свой вкус. А уж негов телевизор, уж пари е давал! Ало, какво става тука?

И си звъни човекът в телевизията и търси правда.

И не се обажда от свое име, а от името на *народа*.

— Нашият народ — крещи той по телефона — не иска такива неща. Дайте на нашия народ нещо по така...

Вярно, че има скромни хорица. Но сума ти граждани в страната считат, че те именно са народът, че всичко трябва да се върши именно по техен вкус...

— Аз пък не признавам Шекспир — крещи един такъв, — защо ще ми го пъхате в моя телевизор. Не стига че ме съдраха от двойки в гимназията за ненормалните му пиеси, ами и сега, когато съм дал

грешни *мои* пари за телевизор, ще ми го играете. Не ща го! Искам Ставри Пешев.

Отива делегация от телевизията при този гражданин и пита:

— А кой е този Ставри Пешев?

И се оказва, че Ставри Пешев е негов колега, пенсионер, който сега пишел десетологии. Много хубави драми. Харесвали му и понеже той си купил телевизор, трябвало именно тези пенсионерски десетологии да пускат по неговия телевизор.

Обясняват му другарите от телевизията, че да — стараем се да угодим на всички, но все пак програмата е една и трябва да се пускат по художествени предавания. А тези, които не ги харесват, малко да попрочетат. Его — двадесет и пет години минаха от Девети и не може човек да се гордее сега, че е прост.

Тоя номер си изживя времето и сега, при тези прекрасни условия, да си прост, това значи, че искаш да си бъдеш прост. А има хорица, които четат, които учат, които искат да се издигнат — на тях трябва да се помогне. Дори има граждани, които с право считат, че художественото ниво на предаванията трябва да е по-високо.

И така нататък, и така нататък.

Но гражданинът реве и си иска своето. Пари бил дал. Негов бил телевизорът и искал да си пуска в него Ставри Пешев.

След дълги умувания най-сетне бе взето компромисно решение.

Какво е то?

Всеки недоволен гражданин може да замени своя телевизор с последен модел перална машина. Те са конструирани така, че в средата имат голям прозорец. И като си пуснеш прането, то се върти и през прозорчето наблюдаваш целия процес на прането. Прозорчето е съвсем като телевизионен екран. И ако искаш да гледаш твоя програма — можеш да си пускаш вместо пране десетологиите на Ставри Пешев. Те ще се въртят, а ти ще си ги гледаш и ще се радваш.

Вярваме, че с това се удовлетворяват всички желания на собствениците на телевизорите.

Благодарим за вниманието.

Лека нощ, деца.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.